

63

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 27 marca 1976 r.

w sprawie stwierdzenia ważności wyboru posłów do Sejmu.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

- 1) przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie Państwowej Komisji Wyborczej z wyborów do Sejmu przeprowadzonych w dniu 21 marca 1976 r.,
- 2) na podstawie art. 21 ust. 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza ważność wyboru w

poszczególnych okręgach wszystkich posłów wymienionych w obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 22 marca 1976 r. o wynikach wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przeprowadzonych dnia 21 marca 1976 r. (Monitor Polski Nr 11, poz. 52).

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

64

UCHWAŁA Nr 47 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 marca 1976 r.

w sprawie kierowania za granicę obywateli polskich w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych.

W celu zapewnienia koordynacji kształcenia i doskonalenia kwalifikacji zawodowych obywateli polskich za granicą oraz ujednoczenia zasad i warunków kierowania ich za granicę w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała ustala zasady i warunki kierowania za granicę obywateli polskich w celach:

- 1) szkoleniowych na:
 - a) studia wyższe,
 - b) studia doktoranckie,
 - c) studia podyplomowe,
 - d) staże naukowe, artystyczne i inne staże,
 - e) kursy językowe i inne kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe pracowników,
 - f) praktyki zawodowe,
- 2) prowadzenia prac naukowo-badawczych.

§ 2. 1. Kierowanie za granicę obywateli polskich w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych odbywa się na podstawie wieloletnich programów i rocznych planów współpracy z zagranicą.

2. Wieloletnie programy i plany, o których mowa w ust. 1, opracowują:

- 1) ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący szkoły wyższe, samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego, instytuty naukowo-badawcze, jednostki typu naukowo-badawczego oraz inne jednostki organizacyjne zajmujące się doskonaleniem kadr naukowych i specjalistycznych oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk — w części dotyczącej studiów wyższych, studiów doktoranckich, studiów podyplomowych (kursów doskonalenia zawodowego), staży naukowych, artystycznych i prac naukowo-badawczych,
- 2) właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w części dotyczącej staży podnoszących kwalifikacje zawodowe, odbywania praktyk zawodowych i kursów językowych.

§ 3. 1. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki po uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) oraz Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk opracowuje na podstawie programów i planów, o których mowa w § 2, wieloletnie programy i plany zbiorcze, stanowiące podstawę do przeprowadzania z partnerami zagranicznymi negocjacji i uzgodnień dotyczących kierunków i specjalności kształcenia i doskonalenia kadr za granicą, a także liczby osób kierowanych za granicę.

2. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk uzgadnia z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, w trybie prac nad programami rozwoju kadr naukowych, programy kształcenia kadr naukowych za granicą w ramach porozumień zawieranych przez Polską Akademię Nauk z zagranicznymi akademiami nauk i innymi instytucjami naukowymi.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. 1. Minister Finansów, w ramach środków przewidzianych w 5-letnich i rocznych planach, ustala w wieloletnich i rocznych planach płatności usługowych i różnej wysokości zagranicznych środków płatniczych na kształcenie i doskonalenie kadr za granicą.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki na podstawie programów szkolenia kadr, opracowanych przez właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) i Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, przedstawia Ministrowi Finansów w trybie przewidzianym do opracowania wieloletnich i rocznych planów rozwoju społeczno-gospodarczego propozycje dotyczące wysokości środków, o których mowa w ust. 1.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, są przydzielane ministrom (kierownikom urzędów centralnych) i Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk na pokrycie kosztów wyjazdów w celach, o których mowa w § 1.

4. Środki płatnicze przeznaczone na stypendia i inne świadczenia dla studentów szkół wyższych pozostają w dyspozycji Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 5. 1. Studentom kierowanym za granicę na studia wyższe przysługuje:

- 1) stypendium miesięczne na koszty utrzymania i pomoce szkolne; stypendium przyznawane jest na cały okres studiów za granicą i wypłacane w miesiącach, w których odbywają się zajęcia szkolne (z wyłączeniem miesięcy przeznaczonych na letnią przerwę wakacyjną), w walucie kraju, w którym student odbywa studia; jeżeli nieobecność studenta w kraju odbywania studiów trwa dłużej niż 10 dni w roku, stypendium ulega zmniejszeniu za każdy następny dzień nieobecności o 1/30 część miesięcznego stypendium,
- 2) zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania studiów i z powrotem raz w ciągu roku akademickiego,
- 3) zwrot opłat wizowych,

- 4) zwrot kosztów zakwaterowania w razie nieotrzymania bezpłatnego zakwaterowania w domu studenckim, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej jednak niż 20% przyznanego stypendium miesięcznego,
- 5) zwrot uzasadnionych wydatków rzeczowych związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej,
- 6) prawo ubiegania się o przyznanie w okresie pobytu w kraju stypendium zwyczajnego lub innej formy pomocy materialnej zgodnie z zasadami ustalonymi w przepisach o pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych; stypendium zwyczajne może być przyznane w okresie pobytu w kraju z powodu konieczności leczenia, zbierania materiałów do pracy dyplomowej lub z innych powodów uzasadniających pobyt w kraju,
- 7) prawo do nagrody w złotych za uzyskanie dyplomu z wyróżnieniem w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych,
- 8) jednorazowe lub okresowe zasiłki pieniężne z tytułu wypadków losowych, wypłacane w walucie kraju, w którym odbywane są studia,
- 9) uprawnienie do korzystania ze środków funduszu kulturalnego.

2. Studentowi może być przyznana premia za bardzo dobre lub dobre wyniki w nauce.

3. Premia, o której mowa w ust. 2, może być przyznawana począwszy od drugiego semestru I roku studiów studentowi, który uzyskał w poprzednim semestrze bardzo dobre lub dobre wyniki w nauce.

§ 6. Osobom kierowanym za granicę na studia doktoranckie przysługuje:

- 1) stypendium miesięczne na koszty utrzymania i pomoce naukowe przyznawane:
 - a) na 3-letni okres studiów doktoranckich odbywanych z oderwaniem od pracy, wypłacane nie dłużej niż przez 11 miesięcy w roku w walucie kraju, w którym odbywane są studia; w razie nieobecności doktoranta w kraju odbywania studiów dłużej niż 10 dni w roku, stypendium ulega zmniejszeniu za każdy następny dzień nieobecności o 1/30 miesięcznego stypendium,
 - b) na okres 2 miesięcy w roku w ciągu 3 lat w razie studiów doktoranckich odbywanych bez oderwania od pracy,
- 2) zwrot kosztów wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 5,
- 3) zwrot kosztów przejazdów w kraju odbywania studiów, jeśli zmiana miejsca pobytu wynika z planu odbywania studiów doktoranckich,
- 4) zwrot kosztów przejazdu:
 - a) w wypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. a) — z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania studiów doktoranckich i z powrotem raz w ciągu roku akademickiego,
 - b) w wypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. b) — z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania studiów doktoranckich i z powrotem; liczba przejazdów wynika z programu studiów,
- 5) zwrot udokumentowanych kosztów zakwaterowania,
- 6) zwrot opłat wizowych.

§ 7. Osobom kierowanym za granicę na studia podyplomowe, staże naukowe, artystyczne i inne staże, kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe pracowników, z wyjątkiem kursów językowych, oraz w celu prowadzenia prac naukowo-badawczych przysługuje:

- 1) stypendium miesięczne na koszty utrzymania, zakwaterowania i pomoce naukowe na okres pobytu, wypłacane w walucie kraju, w którym odbywane są studia

podyplomowe, staże, kursy lub prowadzone prace naukowo-badawcze,

- 2) zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania studiów podyplomowych, staży, kursów lub wykonywania prac naukowo-badawczych i z powrotem,
- 3) zwrot opłat wizowych.

§ 8. Osobom kierowanym za granicę na praktyki zawodowe i kursy językowe przysługuje:

- 1) ryczałt na koszty utrzymania i zakwaterowania, na zasadach określonych przepisami o pokrywaniu kosztów przy podróżach służbowych poza granicami kraju, wypłacany przez jednostkę kierującą,
- 2) zwrot kosztów przejazdu do miejsca odbywania praktyki lub kursu i z powrotem, jeśli porozumienia i umowy z partnerem zagranicznym nie stanowią inaczej.

§ 9. 1. Stypendia oraz świadczenia, o których mowa w § 5—8, pokrywane są przez jednostkę kierującą ze środków przeznaczonych na ten cel.

2. Stypendia i świadczenia, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, 4, 5 i 8 oraz w ust. 2, w § 6 pkt 1, 2, 3 i 5 i w § 7 pkt 1, wypłacane są za pośrednictwem polskich przedstawicielstw dyplomatycznych.

3. Osoby, o których mowa w § 5—8, korzystają z paszportów służbowych.

§ 10. 1. Osobom, o których mowa w § 5—8, przysługuje zwrot kosztów leczenia za granicą w razie nagłej choroby lub nieszczęśliwego wypadku, jeżeli umowy międzynarodowe lub inne porozumienia nie zapewniają bezpłatnego leczenia obywateli polskich.

2. Zwrot kosztów leczenia następuje ze środków finansowych jednostki kierującej.

§ 11. 1. Pracownikom zatrudnionym w państwowych jednostkach organizacyjnych oraz organizacjach społecznych, które dotowane są z budżetu państwa, kierowanym przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk za granicę w celach szkoleniowych lub prowadzenia prac naukowo-badawczych związanych z potrzebami tych jednostek i organizacji, z wyłączeniem osób, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a), przysługują świadczenia określone w § 12.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, wypłacane są przez jednostkę organizacyjną zatrudniającą pracownika.

§ 12. 1. Pracownik, którego pobyt za granicą nie przekracza 3 miesięcy, otrzymuje w kraju świadczenia w wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przed wyjazdem za granicę.

2. Przez wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru zasiłku chorobowego, ustalone przepisami o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

3. Po upływie 3-miesięcznego pobytu za granicą świadczenie to przysługuje w następującej wysokości:

- 1) pracownikowi samotnemu oraz pracownikowi żonatemu (pracownicy zamężnej), którego małżonek pracuje zarobkowo — 25% wynagrodzenia,
- 2) pracownikowi mającemu na utrzymaniu jednego członka rodziny — 50% wynagrodzenia,
- 3) pracownikowi mającemu na utrzymaniu dwóch członków rodziny — 75% wynagrodzenia,
- 4) pracownikowi mającemu na utrzymaniu więcej niż dwóch członków rodziny — 100% wynagrodzenia.

4. W wypadkach uzasadnionych warunkami pobytu za granicą lub sytuacją materialną rodziny pozostającej w kraju świadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1—3, może być za zgodą właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) bądź Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk podwyższone o 25%.

5. Osobom, o których mowa w § 6—8:

- 1) zalicza się okres pobytu za granicą do okresu pracy w kraju, pod warunkiem powrotu do zakładu pracy w terminie ustalonym w skierowaniu za granicę,
- 2) przysługuje prawo do zasiłków rodzinnych i świadczeń leczniczych dla członków rodziny pozostającej w kraju.

6. Przepisy ust. 1 i 3—5 stosuje się odpowiednio do uczestników studiów doktoranckich, których jedynym źródłem utrzymania w kraju jest stypendium doktoranckie.

7. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) i Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk może wstrzymać świadczenia określone w ust. 1 i 3 oraz w § 7 pkt 2 osobom skierowanym za granicę w celach, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b), c), d), e), f) oraz w pkt 2, jeżeli wysokość stypendium przyznanego przez instytucję zagraniczną jest wyższa co najmniej o 50% od wysokości stypendium ustalonego dla danego kraju w przepisach wydanych na podstawie § 15 ust. 2.

§ 13. 1. Członkami rodziny pracownika w rozumieniu § 12 ust. 1—4 są:

- 1) małżonek,
- 2) dzieci własne, przysposobione, pasierbowie oraz dzieci obce przyjęte na utrzymanie i na ~~wychowanie do ukończenia~~ 16 roku życia; dzieci uczęszczające do szkół — do ukończenia 24 lat życia; dzieci, które ukończą 24 lata w ciągu ostatniego lub przedostatniego roku studiów w szkole wyższej — do ukończenia 25 lat; dzieci będące inwalidami I i II grupy — bez względu na wiek,
- 3) rodzeństwo, jeżeli odpowiada warunkom określonym w pkt 2,
- 4) rodzice i inni wstępni, jeżeli pozostają na całkowitym utrzymaniu pracownika.

2. Nie uważa się za pozostającego na utrzymaniu pracownika członka rodziny, który ma samodzielne źródło dochodu przekraczające wysokość wynagrodzenia za pracę określoną w przepisach o najniższej zarabiających.

§ 14. Pracownik zatrudniony w dwóch lub więcej zakładach pracy otrzymuje świadczenia, o których mowa w § 12, tylko z zakładu pracy, który skierował go za granicę, a jeżeli w każdym z tych zakładów był zatrudniony w niepełnym wymiarze czasu pracy, może otrzymywać świadczenia z dwóch lub więcej zakładów pracy, w których był zatrudniony, łącznie do wysokości I etatu.

§ 15. 1. Osobom, o których mowa w § 5—7, stypendia przyznają ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) nadzorujący szkoły wyższe, samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego, instytuty naukowo-badawcze, jednostki typu naukowo-badawczego oraz inne jednostki organizacyjne zajmujące się doskonaleniem kadr naukowych i specjalistycznych oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki ustali w porozumieniu z Ministrami Finansów, Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Spraw Zagranicznych wysokość, zasady i tryb przyznawania i wypłacania stypendiów, premii, zasiłków, środków z funduszu kulturalnego oraz zwrotu innych kosztów przysługujących osobom kierowanym za granicę w celach, o których mowa w § 1.

§ 16. 1. Nauczyciele akademicki, pracownicy naukowo-badawczy i naukowo-techniczni szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych, instytutów naukowo-badawczych oraz jednostek typu naukowo-badawczego, wyjeżdżający za granicę na koszt własny w celach naukowo-badawczych lub szkoleniowych, uczestnicze-

nia w specjalistycznych kongresach, zjazdach i wystawach, mogą korzystać z paszportu służbowego i zakupu zagranicznych środków płatniczych, w ramach limitu ustalonego na te wyjazdy, na pokrycie kosztów pobytu za granicę, na wniosek kierownika zakładu pracy uzasadniony interesem rozwoju naukowego i technicznego kraju.

2. Minister Finansów na wniosek Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki ustala wysokość zagranicznych środków płatniczych na wyjazdy, o których mowa w ust. 1, do krajów, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa nie rozlicza się w rublach.

3. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki dysponuje zagranicznymi środkami płatniczymi na wyjazdy, o których mowa w ust. 1, oraz określa zasady ich realizacji w ramach środków otrzymywanych na dany rok.

§ 17. 1. Jednostki kierujące obywateli polskich za granicę w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych obowiązane są:

- 1) zawiadomić bezpośrednio przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o wyjazdach tych osób, których pobyt za granicę przewidywany jest na okres dłuższy niż 1 miesiąc,
- 2) poinstruować zainteresowanych o obowiązku niezwłocznego zgłoszenia swego przybycia przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinno być dokonane na 7 dni przed przyjazdem do państwa urzędowania przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego.

§ 18. Do osób skierowanych za granicę w celach określonych w § 1, którym przyznane zostały stypendia przez instytucje zagraniczne (w wyniku porozumień i umów międzynarodowych) oraz przez organizacje systemu ONZ i inne organizacje międzynarodowe, mają zastosowanie przepisy § 9 ust. 3, § 10—14 i § 17.

§ 19. Zaleca się centralnym władzom organizacji spółdzielczych i społecznych stosowanie przepisów uchwały w odniesieniu do podległych im jednostek organizacyjnych.

§ 20. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 110 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przybywających do Polski oraz świadczeń z tytułu uposażenia w kraju obywateli polskich wyjeżdżających za granicę w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych oraz uchwała nr 97 Rady Ministrów z dnia 13 maja 1971 r. zmieniająca uchwałę w sprawie świadczeń na rzecz cudzoziemców przybywających do Polski oraz świadczeń z tytułu uposażenia w kraju obywateli polskich wyjeżdżających za granicę w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych w części dotyczącej obywateli polskich wyjeżdżających za granicę w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych,
- 2) uchwała nr 177 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie pomocy materialnej dla osób skierowanych na studia wyższe za granicę (Monitor Polski z 1965 r. Nr 37, poz. 211 i z 1969 r. Nr 5, poz. 45),
- 3) uchwała nr 140 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1972 r. w sprawie zwiększenia w planie na 1972 r. limitów dewizowych na zakup aparatury naukowo-badawczej i literatury naukowo-technicznej oraz ułatwienia wyjazdów za granicę w celach naukowych.

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz